

آیا مناقشه قره باغ حل و فصل خواهد شد؟

سرویس آذربایجان/خبرگزاری آران

خبرگزاری آران / سرویس آذربایجان : انتخابات در منطقه قره باغ برگزار شد. " نیکولای زلوبین " عضو شورای کارشناسان ریانووستی ، سیاستمدار و مدیر برنامه های روسی و آسیای موسسه امنیت آمریکا در مصاحبه ای با ریانووستی درباره اوضاع و احتمال حل و فصل مشکل قره باغ علیا سخنانی بیان کرد. وی در پاسخ به این پرسش که آیا راه حلی کم و بیش قابل قبول برای همه طرف ها در مشکل قره باغ در آینده قابل پیش بینی وجود دارد گفت مصالحه در واقع وضعی است که در آن دو طرف همه آنچه می خواهند به دست نمی آورند اما راه حلی که براساس آن همه طرف ها چیزی کم و بیش منصفانه به دست می آورند اما هیچ کس همه چیز را به دست نمی آورد. قره باغ در وضعی قرار دارد که همه خواهان راه حل صد درصدی هستند : همه چیز یا هیچ چیز و هیچ کس نمی خواهد مصالحه کند. قطعا قره باغ در گرو عوامل بسیاری است و هیچ یک از طرف های دخیل در این روند آماده نیست امتیاز بدهد. این مسئله به نتیجه ای نخواهد رسید. اولاً، عقیده دارم اهمیت دارد که بدانیم به دست آوردن همه چیز در جهان ما غیر ممکن است. ثانیاً، اساسی است که درک کنیم مسئله قره باغ علیا به عنوان کشور، سرزمین مستقل ، اشغال شده یا آزاد مطرح نیست. موضوع مردمی در میان است که در این سرزمین زندگی می کنند. من مثلاً عقیده دارم کیفیت زندگی مردم بر وابستگی سرزمین به یک کشور اولویت دارد. در قرن بیست و یکم ، شاخص های سطح زندگی، امنیت و رفاه اهمیت بسیار بیشتری از این مسئله دارد که بدانیم چه پرچمی بر فراز " مرکز حکومت " به اهتزاز در آمده است ، نام رئیس جمهوری چیست یا مالیات ها به کجا می رود.

در شرایط فعلی حق تعیین سرنوشت اهمیت بیشتری از مصونیت دولتی یا تمامیت ارضی دارد. مردم اهمیت بیشتری از کشور دارند و عقیده دارم که باید راه حلی را برای مشکل قره باغ دقیقاً در چارچوب این منطق جستجو کرد. عامل دیگر به تغییرات سیاسی و جغرافیایی مربوط است، کشورها فرو می پاشند، ایجاد می شوند و کوچک می شوند و بزرگ می شوند: این مسئله روندی منطقه ای و قانون است.

فرو پاشی اتحاد شوروی در واقع آغاز این مسیر است. در واقع تغییرات جهانی است که به فرو پاشی شوروی ، کمونیسم جهانی و تغییرات جغرافیایی عمده در شرق اروپا منجر شد. چکسلواکی ناپدید شد، آلمان متحد تشکیل شد ، یوگسلاوی فرو پاشید: همه این مسایل فقط آغازی بیش نیست. وی در پاسخ به این پرسش که آیا شما به احتمال ازسرگیری

عملیات نظامی در منطقه مناقشه قره باغ باور دارید گفت متأسفانه چنین احتمالی همچنان وجود دارد. واقع به گونه ای است که ایجاد یک حرفه سیاسی بر روی مناقشه و جنگ آسان است و ایجاد آن بر روی دوستی و صلح دشوار است. مناقشه نظامی نسبتاً فراگیر است و متأسفانه ممکن است قربانیانی برجای گذارد اما همانگونه که می دانید این موضوع هرگز سیاستمداران را متوقف نکرده است. این سیاستمداران هم در ارمنستان و هم در جمهوری آذربایجان و هم در روسیه و دیگر کشورهای جهان و حتی در آمریکا وجود دارند. این کارشناس سیاسی امور منطقه قفقاز در پاسخ به این پرسش که آیا شما فکر نمی کنید جامعه بین المللی مجبور است استقلال قره باغ علیا را به رسمیت شناسد گفت شما از شناسایی یک کشور در قرن بیست و یکم چه معنایی در ذهن دارید؟ من عقیده دارم که در جهان فعلی مهم نیست که همه ما یک کشور را به رسمیت شناسند. اقتصاد جهانی، نظام مالی جهانی ، بازار کار جهانی ، نظام اطلاع رسانی که از مدت ها پیش جهانی شده است مرزهای کشورها را برداشته است به گونه ای که من دیگر اکنون معنای حاکمیت را درک نمی کنم.

به نظر من حاکم ترین کشور اکنون کره شمالی است زیرا هیچ کس واقعا به آن نیازی ندارد و فقط به این سبب مورد توجه قرار گرفته است که بمب اتمی دارد. هیچ کس به چنین حاکمیت و چنین شناسایی نیازی ندارد و این حاکمیت بیش از آنکه سودمند باشد زیان آور است. اغلب کشورها و به ویژه کشورهایی که در سال های اخیر پا به عرصه وجود گذاشته اند بدون شناسایی جهانی هستند. ما می توانیم شمال قبرس را به عنوان مثال ذکر کنیم. علاوه بر این ، کشورهای بالتیک در طول همه دوره شوروی به عنوان اعضای شوروی از سوی غرب یا آمریکا به رسمیت شناخته نشدند اما این مسئله به هیچ وجه بر واقعیت سیاسی تأثیر نگذاشت.

ما می توانیم هنوز مثال های دیگری را ذکر کنیم. به این علت من عقیده دارم مسئله شناسایی امری مربوط به قرن گذشته است هنگامی که این قالب ها هنوز اهمیت داشت. نباید مناقشات را از دیدگاه صد سال یا پنجاه سال پیش از طریق دیدگاه جنگ سرد یا نظام سابق روابط بین المللی نگاه کرد اما بهتر است که به این پدیده از دیدگاه جهان معاصر و غیر قطبی نگریست که در آن در واقع کشورهای مسلط یا مراکز قدرت وجود دارد که در ان بازار مهم اطلاع رسانی و بازار اقتصاد جهانی در غیاب مرزهای بین کشورها به وجود آمده است و مرزها معنای خود را از دست داده است. به نظر می رسد مشکل صرفاً شناسایی قره باغ نیست بلکه راه های جلوگیری از مناقشه ای نظامی است تا از تلفات انسانی پیشگیری شود.

باید از طریق همه امکانات به تفاهم سیاسی نظامی برای درک اقتصادی بشردوستانه اوضاع رسید. در آن هنگام مشکل شناسایی حل و فصل خواهد شد، اما این مسئله مشکلات قره باغ علیا ، ارمنستان یا جمهوری آذربایجان را حل و فصل نخواهد کرد. پایان پیام.